

ный не бива ли да ги пазимъ честно, ѿ да ги почитаме любезно, ѿ да ѿмъ са покланѣме, ѿ да си напомниме, като четѣхъ самытѣ жикы ги глѣдаме?

Пророкъ Елисей, да ли немаше на почитъ кожѣхъ-тъ на ѹчитель-тъ си (св. Прор; Іііа)? Като глѣдаше на него, да ли не си възбразѣваше за любезный-тъ си ѹчитель, за кого то плака като са възнасяше на небо то съсъ огненната каласка, ѿ си раздра дрѣхътъ; ѿ викаше: „Отче Отче, колесница Ізрайлева?“ ѿ проч. Питамъ, да ли го хвърли на нечисто мѣсто, ѿ да го потъпче, ѿ да плюй на него; съсъ кого то раздѣли рѣкътъ Іорданъ, та премина по сѣхъ?

И, кога то Божій-тъ Пророкъ Елисей, ѿмаше толкова на почитъ кожѣхъ-тъ на прелюбезный-тъ си ѹчитель; а не бива ли, ѿ ный да почитаме остаткитѣ, на Божиитѣ ѹгодницы, които бѣхъ наши прелюбезны ѹчители ѿ наставници?

А, ѿ въ ветхото время непочитахъ ли ги?

Кога то царь Осіа ѿскоренѣваше Ідопоклонство то; много мъртешки кости